

„Kristliku elu ja teenistuse” koosoleku allikmaterjal

1.—7. MÄRTS

AARDEID JUMALA SÕNAST | 4. MOOSESE 7—8

„Õpetlikku israeli laagrist”

it-1, lk 497, lõik 3

Kogudus

israelis esindasid kogudust ametissemääratud mehed. (Esr 10:14.) 3Mo 4:15 mainib koguduse vanemaid, kes ilmselt olid peamehed, kohtumõistjad ja ülevaatajad. (4Mo 1:4, 16; Jos 23:2; 24:1.) Koguduse telgi püstitamise päeval töid ohvreid rahva pealikud, suguvõsade peamehed. (4Mo 7:1—11.) Kõrberännakul jagas Mooses oma ülesandeid 70 rahva vanema ja ülemaga. (4Mo 11:16, 17, 24, 25.) Kui Korah, Daatan, Abiram ja Oon tõstsid mässi Moosese ja Aaroni vastu, ühines nendega 250 rahva pealikku, koguduse esindajat. (4Mo 16:1—3.) Nehemja päevil kinnitasid rahva lubadust israeli peamehed, leviidid ja preestrid. (Neh 9:38—10:27.)

it-2, lk 796, lõik 1

Ruuben

Ruubeni suguharu asus israeli laagris telkpühamust lõuna pool, Siimeoni ja Gaadi järeltulijate vahel. Kui nad teeles asusid, järgnesid nad Juuda, Issaskari ja Sebuloni suguharudele. (4Mo 2:10—16; 10:14—20.) Samas järjekorras töid suguharud ka ohvreid, kui telkpühamu sisse pühitseti. (4Mo 7:1, 2, 10—47.)

Vaimsed vääriskivid

it-1, lk 835

Esmasündinu, esmik

israelis pidid meessoost esmasündi-

nud saama perepeaks, seega esindasid nad rahvast. Kuna Jehoova oli nad surmast päästnud, andis ta käsu: „Pühenda mulle iga iisraellaste meessoost esmasündinu. Iga meessoost esmasündinu kuulub minule, samuti iga looma isane esmik.” (2Mo 13:2.) Seega oli iga meessoost esmasündinu Jumalale pühendatud. Samuti nimetas Jehoova Aabrahamiga tehtud lepingu alusel israeli rahvast oma esmasündinuks. (2Mo 4:22.)

8.—14. MÄRTS

AARDEID JUMALA SÕNAST | 4. MOOSESE 9—10

„Kuidas Jehoova juhib oma rahvast”

it-1, lk 398, lõik 3

Laager

Suure laagri ühest kohast teise viimine oli hästi organiseeritud. Niikaua, kui pilv püsis telkpühamu kohal, püsis laager paigal. Kui pilv üles tõusis, läksid iisraellased teeles. „Jehoova korraldusel jäid nad laagrisse ja Jehoova korraldusel läksid nad teeles.” (4Mo 9:15—23.) Need Jumala korraldused anti rahvale edasi kahe hõbetrompeti abil. (4Mo 10:2, 5, 6.) Vahelduv trompetisignaal andis mõista, et laager tuleb maha võtta. Esimest korda oli seda signaali kuulda „teise aasta [1512 e.m.a] teise kuu kahekümnenal päeval”. Teeles asudes kanti kõige ees seaduselaegast, sellele järgnes Juuda, Issaskari ja Sebuloni suguharudest koosnev üksus. Neile järgnesid geersonlased ja merarlased, kes kandsid telkpühamut. Siis läksid liikvele Ruubeni, Siimeoni ja Gaadi suguharud, neile järgnesid kehatlased, kes kandsid

pühamu asju. Seejärel hakkasid liikuma Efraimi, Manasse ja Benjamini suguharud ning lõpuks järelvägi, kuhu kuulusid Daani, Aaseri ja Naftali järeltulijad. Seega asusid kõige arvukamad ja tugevamad suguharud rahva ees- ja tagaotsas. (4Mo 10: 11–28.)

Vaimsed vääriskivid

it-1, lk 199, lõik 3

Kogunemine

Kogunemise tähtsus. Jehoovale on väga tähtis, et ta rahvas tema teenimiseks kokku tuleks. Seda rõhutas paasapäha pidamise korraldus. Kui paasaohvri jättis valmistamata meessoost isik, kes oli puhast viibinud teekonnal, tuli ta rahvast seast hävitada. (4Mo 9:9–14.) Kuningas Hiskija kutsus Juuda ja Iisraeli elanikke Jeruusalemma paasapäha pidama: „Iisraeli rahvas, pöörduge tagasi Jehoova juurde ... Ärge olge kangekaelsed, nagu olid teie esiisad. Alanduge Jehoova ees ja tulge tema pühamusse, mille ta on pühitsenud igaveseks ajaks! Teenige oma Jumalat Jehoovat, et ta oma tulise viha teie pealt ära pööraks! ... Teie Jumal Jehoova on kaastundlik ja halastav ning kui te tema juurde tagasi tulete, ei pööra ta oma palet teie pealt.” (2Aj 30:6–9.) Möjuva põhjusega paasapäha tähistamata jätmine tähendas Jumalale selja keeramist. Kuigi kristlased ei tähista paasapäha, innustas Paulus: „Mõelgem üksteise peale, et võiksime õhutada üksteist armastusele ja headele tegudele, ning ärgem jätkem unarusse koguduse koosolekutel käimist, nagu mõnel on kombeks, vaid julgustagem üksteist — seda enam, mida lähemale näeme seda päeva jõudmas.” (Heb 10:24, 25.)

15.—21. MÄRTS

AARDEID JUMALA SÕNAST | 4. MOOSESE 11—12

„Miks on kaeblev hoiak halb?”

it-2, lk 719, lõik 4

Riid

Nurisemine. Nurisemine mõjub masendavalt ja laastavalt. Peagi pärast Egiptusest lahkumist hakkasid Iisraellased Moosese ja Aaroni üle nurisema. (2Mo 16:2, 7.) Hiljem muutus nende kaeblemine Moosese jaoks nii heidutavaks, et ta tahtis surra. (4Mo 11:13–15.) Nurisemine on eluohtlik. Jehoova pidas Iisraellaste nurisemist Moosese üle mässuks tema enda vastu. (4Mo 14:26–30.) Paljudele maksis kriitilisus nende elu.

Vaimsed vääriskivid

it-2, lk 309

Manna

Kirjeldus. Manna meenutas läbipaistvaid valkjaid pärlikesi, see maitses nagu meekook või õliga valmistatud kook. Seda jahvatati käsikivil või tambiti uhmris. Mannat keedeti või sellest küpsetati ümmargusi leibu. (2Mo 16:23, 31; 4Mo 11:7, 8.)

22.—28. MÄRTS

AARDEID JUMALA SÕNAST | 4. MOOSESE 13—14

Vaimsed vääriskivid

it-1, lk 740

Tootatud maa

Maa, mille Jumal Iisraeli rahvale andis, oli tööpoolest hea maa. Kui Mooses saa-

tis luurajad tootatud maad uurima, töid nad kaasa viigimarju, granaatõunu ja viinamarjakobara, mis oli nii suur, et seda tuli kanda põikpuuga kahe mehe vahel. Kuigi nõrga usu tõttu tundsid luurajad hirmu, ütlesid nad siiski: „Seal voolab tõesti piima ja mett.” (4Mo 13:23, 27.)

19.—25. APRILL

AARDEID JUMALA SÕNAST | 4. MOOSESE 22—24

„Jehoova muudab needuse õnnistuseks”

bt, lk 53, lõik 5

Hea sõnumi kuulutamine

⁵ Tagakiusamine ei suuda Jumala rahvast vaikima panna. Nii oli esimesel sajandil ja on ka tänapäeval. Kristlaste vangistamine ja küüditamine on Jumala sõnumi levikule ainult kaasa aidanud. Näiteks kuulutasid Jehoova tunnistajad teise maailmasõja ajal natsi koonduslaagrites. Üks juut, kes oli seal koos nendega, sõnab: „Jehoova tunnistajate meelekindlus tõestas mulle, et nende usk põhineb pühakirjal, ja ka minust endast sai Jehoova tunnistaja.”

it-2, lk 291

Hullus, meeletus

Jumalale vastupanemise rumalus. Prohvet Bileam soovis needa Iisraeli rahvast, et Moabi kuningalt Baalakilt raha saada. Jehoova aga takistas tal oma plaani ellu viia. Apostel Peetrus ütles: „Kõnevõimetu koormaloom, kes rääkis inimese häälega, takistas prohveti pöörast ettevõtmist.” Peetrus kasutab siin Bileami pöörasuse kohta kreeka sõna *paraphronía*, mis kan-

nab endas mõtet „arust ära olema”. (2Pe 2:15, 16; 4Mo 22:26—31.)

26. APRILL — 2. MAI

AARDEID JUMALA SÕNAST | 4. MOOSESE 25—26

Vaimsed vääriskivid

it-1, lk 359, lõigud 1—2

Piirid

Maa jagamisel heideti liisku ja võeti arvesse suguharude suurust. Esmalt pandi liisu abil paika iga suguvõsa tulevane asukoht, oli see siis põhjas, lõunas, idas, läänes, rannikualal või mäestikus. Liisu kaudu saadi teada Jehoova otsus ja nii hoiti ära kadedus ja tülid suguvõsade vahel. (Õp 16:33.) Jehoova tagas sellega ka Jaakobi surivoodil antud ennustuse täitumise. (1Mo 49:1—33.)

Kui ligikaudsed asukohad olid liisu abil paika pandud, võeti piiride määramisel arvesse suguvõsa suurust. „Jaotage maa liisuga oma suguvõsade vahel ja see saab nende omandiks. Keda on rohkem, nende pärandiosa suurendage, ja keda on vähem, nende pärandiosa vähendage. Igaühe pärand olgu seal, kuhu talle liisk langeb.” (4Mo 33:54.) Näiteks, kuna Juuda territoorium oli liiga suur, anti sellest osa Siimeoni järeltulijatele. (Jos 19:9.)